

Stājoties socialistiskajā sacensībā par LKP XV kongresa cienīgu sagaidāšanu, jaunus panākumus darbā gūst b. Fokina vadītā vērpeju brigade fabrikā „Kuldīgas tūks”. Par teicamu darbu šā gada III ceturksni tā apbalvota ar Latvijas PSR Tautsaimniecības padomes vīglās rūpniecības pārvaldes un arod biedrības republikaniskās komitejas Goda rakstu. Vairākām vērpejām piešķirts goda nosaukums „Latvijas PSR labākā vērpeja”.

Novembra mēneša plānu brigāde izpildīja par 120 procentiem. Čakli tā strādā arī tagad. No pieredzes bagātām vērpejām Alvinas Koriņskas, Zinaidas Muchanovas, kuras maiņas uzdevumu izpilda par 120—130 proc., neatpaliek jaunās strādnieces Raisa Ivanikova, Zenta Liepiņa un citas.

Attēls: b. Fokina vadītā vērpeju brigāde pēc darba.

LABUS IZSLAUKUMUS ARĪ ZIEMĀ

Tikai pāris nedēļas palikušas līdz gada beigām, kad varēs rezumēt visa gada rezultātus lopkopībā. Rezultāti 11 mēnešos liecina, ka ne visos kolchozos gads lopkopībā noslēgsies ar gaidītajiem panākumiem. Tikai 5 kolchozos līdz 1. decembrim vidēji no katras govs bija izslaukts 2.000 un vairāk litru piena, bet lielākajā daļā vidējais izslaukums bija ap 1500 vai 1600 litriem. Jāpiezīmē, ka šajos kolchozos puse un pat vairāk no visa piena iegūts vasaras un rudens mēnešos — no jūnija līdz oktobrim. Turpretī gada pirmajā ceturksnī, tāpat oktobrī un novembrī izslaukumi ir mazi.

Ka arī lopu kūti stāvēšanas periodā ir iespējams iegūt labus izslaukumus, pierāda labāko kolchozu pieredze. Lūk, kolchozā „Traktorists” šogad no katras govs vidēji izslaukts 2108 litri piena. Novembrī vidējais izslaukums dienā šeit bija turpat 7 litri no govs, kas ir krietni vairāk nekā citos rajona kolchozos. Taču tas nenāk, kā saka, pats no sevis. Par labiem izslaukumiem kā vasarā tā ziemā šeit rūpējas gan valde, komplekso brigāžu brigādiēri, gan viss lopkopju kolektīvs. Lopkopes vasarā izaudzēja bagātu saknauņu ražu, ko tagad izbaro lopiem. Valde rūpējas, lai regulāri tiktu piegādāts šķiedenis no Pelu spirta rūpniecības. Kolchozs „Traktorists” šķiedeni izbarojis visvairāk — 319 tonnas. Lūk, tā ir lopbarības rezerve, kuru izmantojot nodrošina samērā labus izslaukumus.

Vai tādas pat iespējas nav arī citiem kolchoziem? Protams, ir, tikai nereti nav, kas rūpētos par to izmantošanu. Lūk, kolchozs „Proletarietis” izslaukumu ieguvē ir pēdējā vietā rajonā. Šķiedena piegādi kolchozs gan uzsāka, bet pārveda 12 tonnas un pārtrauca. Vai kolchozā ir tik daudz lopbarības, ka šķiedenis būtu lieks? Nebūt nē.

Nepilnu litru vidēji no govs dienā izslauca kolchozā „Padomju Latvija”. Līdzīgi izslaukumi ir kolchozos „Kopdarbība”, Mičurina vārdā nosauktajā. Visos šajos kolchozos ir maz rupjās lopbarības, bet kā to izmantot saimnieciskāk, nav padomāts. Ja rupjās lopbarības sautēšanu ar labiem panākumiem pielieto kolchozos „Uzvara” un Ždanova vārdā nosauktajā, tad kāpēc to nevar darīt arī iepriekš minētajos? Protams, var, tikai trūkst saimnieciskuma. Vai var būt runas par saimnieciskumu kolchozos „Kopdarbība”, „Dzimtene” un nevienu vien citu, kur salmi vēl tagad stāv laukā, šķūņi ar lopbarību nav aizslēgti.

Labu izslaukumu saglabāšana ziemā, bez šaubām prasa daudz vairāk darba un rūpju nekā vasarā, tāpēc vēl spraigāk jāizvērs lopkopju socialistiskā sacensība. Šeit var mācīties no kolchoziem „Uzvara”, „Lisenko vārdā nosauktā” un vairākiem citiem, kur ne tikai kantori, bet arī lopu novietnēs izlikti sacensības rādītāji, lopkopju sacensību stimule papildus apmaksas. Vēl tikai pērn viens no atpalikušākajiem izslaukumu ieguvē bija kolchozs „Brīvība”. Taču šogad šeit panākts izslaukumu pieaugums par vairāk nekā 500 litriem no katras govs. Šeit liela nozīme ir lopkopju sacensībai.

Iespējas panākt labus izslaukumus arī ziemā ir visos kolchozos. Tās jāizmanto, tad grūtību gada uzdevuma un saistību izpildē nebūs.

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas Kuldīgas rajona komitejas un Kuldīgas rajona izpildu komitejas laikraksts

13. gads
№ 147 (2036)

Piektdien, 1957. g. 20. decembri

Maksā 15 kap.

Gatavojas gada noslēgumam

Gatavojoties gada noslēgumam, kolchozā „Cīņa” rosīgi strādā revīzijas un inventarizācijas komisijas.

Kā pastāsta revīzijas komisijas priekšsēdētājs b. Rūgājs, abās brigādēs mašīnu un darbariku inventarizācija jau pabeigta.

Pašreiz, komisiju locekļiem

sadaloties divās grupās, tiek veikta lopu un lopbarības inventarizācija.

Daudz darba arī grāmatvedības darbiniekiem. Viņi steidz sakārtot visu nepieciešamo, lai varētu sniegt precīzu kolchoza finanslīdz darbības analīzi.

J. Rīts

Darbs sokas

Kolchoza „Traktorists” laudis nolēmuši dārzkopību izveidot par vienu no ienesīgākajām saimniecības palīgozarēm. Tāpēc jau laikus rūpējās par labām dārzāju ražām. Kolchozā sagatavots ap 2000 t kūdras komposta. Daļu no tā izlietos dārzājiem paredzētās augsnes mēslošanai. Kuldīgas MTS mehanizatori

bb. Zemturis un Mundiciems uzsākuši komposta izvešanu uz dārzāju laukiem. Katram ha dos 40—50 t šā vērtīgā mēslojuma. Komposta izvešanā piedalās dārzkopības brigādes laudis, kā arī mehanizatori.

Ar traktoru no jaunlopu novietnes „Kīši” izvests lielāks daudzums kūtsmēslu.

V. Zile

Sagatavo sēklu

Graudaugus diendienā kuļ lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs”. Pavisam šeit izkulti graudaugi no 150 ha platības. Otrajā brigādē vēl jākuļ tikai no nepilniem 40 ha, tad darbs būs pabeigts.

Atbilstoši izsējas kondīcijai jau sagatavots 18 t kviešu sēklas. Sēklas atbēršanu un sagatavošanu diendienā turpina.

F. Meldriņš

Pārskats

par sēklas atbēršanas gaitu rajona kolchozos uz 1957. gada 15. decembri

Vērt.	Kolchozs	Atbērta vasa- raju graudaugu un pākšaugu sēkla proc.
1.	„Jaunā gvarde”	100
2.	„Komunars”	100
3.	„Brīvība”	100
4.	„Grauds”	100
5.	„Imanta”	100
6.	„Kurzeme”	100
7.	„Uzvaras karogs”	100
8.	„Padomju Latvija”	89,1
9.	Lisenko v. n.	88,9
10.	Kārļa Marksa v. n.	88,5
11.	„Socialisma ceļš”	88,2
12.	„Abava”	86,9
13.	„Venta”	86,9
14.	„Sarkanā zvaigzne”	85,2
15.	„Brīvais ceļš”	79,7
16.	Leņina v. n.	66,7
17.	„Traktorists”	64,8
18.	„Uzvara”	62,5
19.	„Komunisma ceļš”	54,6
20.	„Sarkanais karogs”	53,7
21.	Ždanova v. n.	48,1
22.	„Spars”	46,8
23.	„Proletarietis”	44,5
24.	„Latvijas strēlnieks”	43,7
25.	„Leņina ceļš”	43,3
26.	Raiņa v. n.	43,2
27.	„Aktivists”	42,4
28.	„Kopdarbība”	40,0
29.	„Cīņa”	38,9
30.	Mičurina v. n.	32,2
31.	„Dzimtene”	27,5
32.	„Boļševiks”	16,2

50 TŪKSTOŠI litru piena vairāk nekā pērn

Sekojošā aicinājumam — tu vākaļos gados panākt ASV piena, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju, jaunās saistības uzņemušies kolchoza „Komunars” lopkopji. Lūk, diagramā lasām, ka līdz 1960. gadam piena izslaukums no govs paredzēts palielināt, salīdzinot ar 1956. gadu, par 1000 kg. Cinoties par šo saistību izpildi, lauksaimniecības arteli laudis no dienas dienā gūst jaunus panākumus. Šā gada vienpadsmit ar pusi mēnešos kolchozā, salīdzinot ar to pašu laika periodu pērn, kopējais piena izslaukums palielinājies par 50.000 litriem.

Kā tas panākts?

Lūk, ko par to pastāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Biģis: — Par to, lai panāktu strauju piena izslaukumu kāpinājumu, sākām rūpēties jau pirms pāris gadiem. Galveno vērību veltījām kultivēto ganību un plavu izveidošanai. Tagad mūsu kolchozā jau sēto zālāju platība aizņem 35 procentus no visas aramzemes platības. „Bikšu” un „Upatu” novietņu govis ganījās tikai uz kultivētiem zālājiem. Lielu vērību veltījām zālājam kon-

veijeram, kā rezultātā zālārbas netrūka. Vasaras mēnešos mūsu slaucējas vidēji no katras govs dienā izslauca 10 un pat vairāk litru piena. Nesamazinājās izslaukumi arī rudens mēnešos, kad govīm izēdinājām saknauņu lapas.

Rūpīgi sagatavojamies lopu ziemošanas periodam. Būvbrigāde visās novietnēs sakārtoja barības galdus, izremontēja grīdas, bet tādām novietnēm kā „Upatas” un „Vidusdzelīši” pat uzlika jaunus jumtus. Vasarā laukkopji savāca par 30 t vairāk siena nekā pērn. Kolchoza apcirkņos ir ap 70 t pašizaudzētās spēkbarības. Mums ir 200 t augstvērtīgas skābbarības un daudz lopbarības sakņu, ko lopkopes izaudzēja piefermas laucīņos.

No iepriekšējo gadu pieredzes esam pārliecinājušies, ka piena izslaukumu kāpināšanā ievērojama vieta govju barības devā ir spirta rūpniecības šķiedeni, tādēļ arī šogad neskopojamies ar tā pievešanu.

Tagad ik dienas katra mūsu brūnāja saņem šādas barības devas: 4 kg sienu, 6 kg

salmus, 2—3 spaiņus šķiedeni un spēkbarību.

Novembrī un šajās decembra dienās, salīdzinot ar to pašu laika periodu iepriekšējā gadā, izslaukumi ir divkārtējušies.

Runājot par panākumiem, nevar neatzīmēt pašu lopkopju-slaucēju pašizliedzīgo darbu kā piena izslaukumu kāpināšanā, tā ālavības likvidēšanā. Tā slaucējas Marija Zariņa, Anna Cebere, Gūte Strautmane un daudzas citas ir turpat pilnīgi izskaudušas govju ālavību, pārsniegušas gada izslaukumu plānus un piefermas laucīņos izaudzējušas katra vairāk nekā 10 t sakņu.

Slaucēju pūles pienācīgi tiek apmaksātas. Tikai premijās vien viņas saņems ap 10 tūkstošiem kilogramu piena.

Nākamajā gadā esam paredzējuši tiktāl kāpināt piena izslaukumus, lai kolchozu „Imanta” ne tikai panāktu, bet pat ievērojami aizsteigtos garām.

A. Krauja

NO PĀRSKATA UN VĒLĒŠANU SAPULCĒM KOMJAUNATNES PIRMORGANIZACIJĀS

JĀSTRĀDĀ VISIEM KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Komjaunatnes pārskata un vēlēšanu sapulce fabrikā „Kuldīgas tūks”. Pirmorganizācijas sekretare b. Azoliņa ziņo, kā strādājusi pirmorganizācija. Labi sasniegumi komjauniešiem ražošanā. Jaunā vērēja komjauniete Muchanova un šķetinātāja Jeršova izpelnījās Latvijas PSR labākā strānieka nosaukumu savā arodā. Savus darba uzdevumus sistematiski pārsniedz komjaunietes Freiberga, Špicere un citas.

Pirmorganizācijas sekretare regulāri sasaukusi komitejas sēdes un komjaunatnes sapulces. Apspriesti tādi interesanti jautājumi kā socialistiskās sacensības organizēšana ar fabrikas „Vulkans” jauniešiem, par komjauniešu darba disciplīnu, komjaunieši fabrikā un ārpus tās un citi.

Tomēr darbs pirmorganizācijā varēja būt labāks. Daudzi komjaunieši gada laikā nav veikuši nekādu komjaunatnes uzdevumu. Tāpēc arī pirms sapulces sekretarei vai komitejas locekļiem nākas „dežurēt” caurlaides telpā un uzmanīt, lai tie komjaunieši, kas parasti nepiedalās sapulcēs, arī šoreiz neaizietu mājās. Citi jāmeklē cechos. Komjaunietes Gailīti un Silīgu tā arī „atved pie rokas”.

Kāpēc tas tā? Protams, šiem pirmorganizācijas biedriem nav īstas komjaunieša disciplīnas, nav pienākuma apziņas, bet galvenais trūkums tas, ka ar šiem biedriem nav strādāts, nav doti komjaunatnes uzdevumi, nav prasīta to izpilde. Pirmorganizācijā ap 40 komjauniešu un sekretare visus uzmanīt nevar. Tāpēc tik svarīgs ir jautājums, kā strādājuši viņas palīgi — pirmorganizācijas komitejas locekļi.

Tikai nedaudz par savu darbu varēja pateikt komitejas locekle b. Krastiņa. Pārējiem „atskaite” bija vēlīsāka — uzaicinājuši, prasījuši, komjaunieši nav atbalstījuši un vairāk nekā nav darīti.

Lūk, runā komitejas locekle Bezrukova, kurai bija jāatbild par fizikultūras darbu fabrikā.

— Izliku paziņojumu, — viņa saka. — Uzaicināju pieteikties jauniešus, kādas nodarbības viņus interesē, bet neviens ne-

pieteicās. Rajona spartakiadē nepiedalījāties, jo nevarējām sastādīt komandu.

Tas arī viss. Bet kad komjaunieši viņai jautā, kādi fizikultūras pulciņi tad fabrikā darbojas, vai kad sāks darboties, viņai nav ko atbildēt. Pavisam divaina ir atbilde uz jautājumu, kādā pulciņā viņa pati darbojas.

— Tādām lietām man nu gan nemaz nav laika, — ir atbilde.

Atskaitās komitejas locekle Čeliševa, kura atbildīga par kultūrmasmasu darbu.

— Pašdarbības pulciņš, tas ir krievu grupa, strādāja neregulari, tikai pirms Maija un Oktobra svētkiem, par latviešu grupu vispār neinteresējos.

Kādi pasākumi iecerēti, kādas grūtības bijušas darbā, par to viņa nerunāja. Un kā lai runātu, ja pati tik maz darījusi un par turpmāko nemaz nav padomājusi.

Nosodāma ir komitejas locekles Burlejevas nostāja. Jau visu gadu viņa ne labprāt pakļāvās komitejas norādījumiem, bieži neieradās uz komitejas sēdēm, atteicās izpildīt uzdevumus. Arī pārskata un vēlēšanu sapulcē viņas nav, kaut gan vada svarīgāko sektoru — ražošanas sektoru. Tāpēc arī daudz trūkumu. Socialistiskā sacensība ar „Vulkans” jauniešiem pastāv tikai uz papīra, komjauniešu reidu brigades nestrādā, nav nokārtoti vairāki svarīgi darba jautājumi.

Skaidrs, ka šādi komitejas locekļi neattaisno savu biedru uzticību. Viņus taču ievēlēja kā organizācijas vadītājus, lai tie strādātu, dotu uzdevumus komjauniešiem. Par sev uzticēto darba sektoru viņiem bija jāatbild tāpat kā sekretarei. Tāpēc arī, vēlot jaunu komiteju, no iepriekšējās komitejas tajā ievēlēja tikai 2 biedrus.

Fabrikas „Kuldīgas tūks” komjaunatnes pirmorganizācijā ir daudz labu biedru, enerģisku komjauniešu, kas vēlas aktīvi piedalīties ikvienā pasākumā. Jauniešiem jāpirmorganizācijas komitejai tikai enerģiski jāstājas pie darba, tad varēs paveikt daudz vairāk nekā pārskata periodā.

L. Krāklis

Komunisti studē ārvalstu strādnieku kustības vēsturi

Lietuvas Komunistiskās partijas Šauļu pilsētas komitejas politiskās izglītības kabinetā sācis darboties teoretisks seminārs, kura dalībnieki studē strādnieku un nacionālās atbrīvošanās kustības vēsturi dažādās ārvalstīs. Seminārā piedalās apmēram 200 komunistu un bezpartejisko darbinieku. Viņu vidū ir partijas darbinieki, skolotāji, inženieri, ārsti.

Pirmajās nodarbībās semināra dalībnieki noklausījās lekcijas par Lielās Oktobra

socialistiskās revolūcijas ietekmi uz strādnieku kustību rietumvalstīs un par strādnieku kustību Vācijā, Anglijā, Francijā un Itālijā no 1918. līdz 1939. gadam.

Semināra programma paredzēta 60 stundām. Tani ir lekcijas par Komunistiskās Internacionāles lomu starptautiskās strādnieku kustības attīstībā, par koloniālo un atkarīgo zemju nacionālās atbrīvošanās cīņām pēc otrā pasaules kara u. c.

(ELTA-LTA)

MAZO PILSONU SVĒTKI

Smiltene. 10. decembrī (LTA). Lielā liksme pēcpusdienā valdīja Palsmanes ciema klubā. Jau labu laiku pirms paredzētās stundas klubā gan braukšus, gan kājām sāka ierasties lauksaimniecības arteļu „Pirmais Maijs” un „Brīvība” kolchoznieki. Tur notika vismazāko pilsoņu reģistrēšana vai tā sauktās „sabiedriskās kristības”. Šādu pasākumu šeit organizēja pirmo reizi, tāpēc tas izraisīja lielu interesi.

Zālē ieradās tie, kam veltīti šie svētki — 15 bērni kopā ar vecākiem. Jaunākajai — Līgai ir tikai 6 mēneši, kamēr vecākajam — Jānim drīz būs seši gadi. Vietējās vidusskolas direktors Mārtiņš Liepa novēlēja mazajiem jubiliāram izaut par istiem padomju cilvēkiem — komunistu cēlājiem.

Sākas reģistrēšana. Ciema padomes priekšsēdētāja Mirdza Apsīte kā pirmo ieraksta reģistrācijas grāmatā kolchoza „Pirmais Maijs” zemkopja Andriksona dēlu Rolandu. Reizē grāmatā ieraksta „krusttēvu un krustmāšu” —

sabiedrisko aizbildņu vārdus. Kops šā brīža arī viņi atbild par bērnu, un viņiem jāseko, lai tas izaugtu par istu padomju cilvēku.

Cits pēc cita pie galda pieiet vecāki ar bērniem. Kolchoza „Brīvība” priekšsēdētājs Viesturs Bormanis un viņa dzīvesbiedre Aija reģistrē dēlu Alvaru un meitu Velgu, kolchoznieks Richards Mulžnieks — trīs bērnus. Lūk, pie galda pieiet traktorists Bernhards Logins un viņa sieva Skaidrite. Kamēr b. Apsīte (sk. attēlu) ieraksta grāmatā bērnu un aizbildņu vārdus, mazā Astrida ar lielu ziņkāribu skatās, ko gan tante tur dara. Bet viņas brālītis Aivars domīgi sēž mātēi uz rokām.

Šā vakara mazie varoņi saņem veltes — vieni uzvalciņus, citi — velosipedus, vēl citi — slēpes. Mazos jubilarus apsveic rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Bušs, partijas rajona komitejas sekretars b. Bogdanovs, Palsmanes vidusskolas audzēkņi.

Pa laikrakstā neievietoto materiālu pēdām

Nepieņem tukšās pudeles

Redakcija saņēma vairāku pilsoņu sūdzības par to, ka 5. un 17. veikala darbinieki nepieņem tukšās pudeles.

Kuldīgas patērētāju biedrības valde paskaidro, ka jau-

tājums par pudelju nepieņemšanu apspriests kopējā veikalu darbinieku un komisiju locekļu sanāksmē. 5. un 17. veikala darbiniekiem aizrādīts uz viņu nepareizo rīcību.

NO LAUKSAIMNIECĪBAS PIRMRINDNIEKU PIEREDZES

Pirmrindas slaucēja Erna Michelsone

Igaunijas PSR. Starp republikas lopkopjiem plaši pazīstama kolchoza „Estonia” slaucēja Erna Michelsone. Jau 4 gadus pēc kārtas pazīstamā slaucēja no katras govys iegūst 5000 kg piena. Šā gada 10 mēnešos Erna Michelsone izslaukusi 4797 kg piena no govys.

Tādus teicamus panākumus E. Michelsone guvusi, pareizi barojot un rūpīgi kopjot savas grupas slaucamās govys. Lielu uzmanību Michelsone velta tam, lai govys tiktu laikā aizlaistas.

Slaucēja savas grupas govys aizlaiž ne vēlāk par 45 dienām pirms atnešanās. Cietlāišanas periodā slaucēja samazina slaukšanas reizes, baro tikai ar sienu un samazina ūdens devu. Pēc aizlāišanas no jauna grūsnām govīm izbaro tādas pašas barības devas, kā govīm, kuras dod 10—12 kg piena dienā.

Visā laktācijas periodā go-

Attēlā: kolchoza „Estonia” slaucēja Erna Michelsone sagatavo lopbarības kāpostus izbarošanai.

vis slauc trīs reizes dienā un aizvien noteiktā laikā.

Kūti stāvēšanas laikā katrai slaucamai govij dienā izbaro 10—18 kg kartupeļu un tikpat daudz vīkauzu maisījuma skābarību, 6 kg aboliņa sienu un 1 kg uz trim kilogramiem piena koncentrētas barības.

Pasta sūtījumu piegāde jānokārto

Kad ēdolinieki sāka saņemt pastu, kuru piegādāja vieglā automašīna no Kuldīgas dažas stundas agrāk kā līdz šim, daudzi priecējās.

Bet prieki bija īsi. Jau 10. decembrī mēs veltī izgaidājamies jaunākās avīzes un vēstules aizputinātā ceļā dēļ. Daudziem steldzamas vēstules no 9. decembra palika pastā, kamēr varēja ierasties „Pobeda”.

Daudzi jautās:

„Kāpēc tad pastu neved ar vilcienu, kas divas reizes dienā uztur satiksmi ar Kuldīgu?”

Vēda ar vilcienu gadiem ilgi, līdz Kuldīgas sakaru kantora priekšnieks b. Grigorjevs nolēma izbeigt pasta pārvadāšanu pa dzelzceļu un transportēt to ar automašīnu.

Ideja tiešām laba, bet nav izdomāta līdz galam.

Mēs, ēdolinieki, tomēr vēlamies, lai tāpat kā līdz šim regulāri saņemtu tās pašas dienas korespondenci, bet sūtījumus varētu atkal nogādāt no Edoles divas reizes dienā.

N. Rutks,

Edoles 7-gadīgās skolas skolotājs

Ar solījumiem vien nepietiek

Kad iesāku strādāt par kinoorganizatoru padomju saimniecības „Vārme” Zutenu nodaļā, solīja, ka man pienākas zināms procents premija no kinopunkti virs plāna ieguņtās sumas. Tādā kārtā man pienākas ap 200 rubļu.

Pirmo reizi man solīja to izmaksāt uz pagājušo Jaungadu, tad atkal uz Ligo svētkiem, Oktobra svētkiem. Nu jau nākamais Jaungads pie durvīm, bet no premijas nekā.

J. Meijers

Redakcijas piezīme:

Kultūras nodaļa tagad sola izmaksāt līdz 1. janvārim, jo gaidot kādu semināru Rigā, lai noskaidrotu, kā izmaksāt. Bez saubām, tā nav pamatota aizbildināšanās: bija pietiekami daudz laika, lai uzzinātu maksāšanas kārtību.

Vasarā govys ganās kultivētās ganībās un saņem 2 reizes dienā koncentrēto barību tikpat lielas devas kā ziemā.

Rudenī līdz kūti stāvēšanas periodam slaucamām govīm izbaro lopbarības kāpostus. Katra govys saņem 20—30 kg lopbarības kāpostu dienā.

Visu gadu govīm izbaro vāramo sāli, krītu un kaula miltus. Mineralvielas E. Michelsone izbaro zootehnikā noteiktās devās kopā ar koncentrātiem. Lai uzlabotu lopu ēstgribu, barības devās piedod kobaltu.

Pagājušajā gadā Erna Michelsone par izstrādes dienām saņēma 12 tūkstošus rubļu, vairāk kā 2 tonnas kartupeļu un 3 tonnu labības. Par augstiem darba rādītājiem Igaunijas republikas slavenā slaucēja apbalvota ar Vissavienības lauksaimniecības izstādes laim lielām zelta medaļām un premēta ar vieglo automašīnu „Pobeda”. Rajona darbaudis Ernu Michelsoni ievēlēja par savu pārstāvi rajona Darbajaužu deputātu padomē.

Kā nodrošināsim bagātīgu lopbarības bazi

Šogad padomju saimniecībā „Vārme” gūti ievērojami sasniegumi lopkopības produkcijas ražošanā. No saimniecībā esošām 486 slaucamām govīm līdz 1. decembrim no katras izslaukts caurmērā 2980 kg piena. Līdz gada beigām vēl paredzam iegūt vairāk nekā 200 kg no govīm.

Katram skaidri zināms, ka, lai iegūtu pienācīgu piena izslaukumus un dzīvsva pieaugumus, jānodrošina lopu vasaras periodā ar labām ganībām, bet ziemā — ar labu rupju un pietiekamos daudzumus ar sulīgu un spēcīgu barību. Šīs prasības mūs nostādīja lielu un atbildīgu uzdevumu priekšā. Sevišķi tadē, ka saimniecībā agrāk valdīja uzskats, ka āboliņi un pārējie ilggadīgie zālāji mūsu apstākļos nedod stabilas un augstas ražas. Lai gan ilggadīgo zālāju sēklas bija iespējams izaudzēt pietiekamos daudzumos, tas netika darīts. Bet šī galīgi nepareizā rīcība noveda pie tā, ka ilggadīgo zālāju sējumu platības strauji samazinājās, jo sēklas ne vienmēr, kad tās vajadzēja, varēja nopirkt.

1955. gada rudenī mūsu saimniecībā pievienoja trīs ekonomiski atpalikušus kolchozus, kas saimniecības apstākļus padarīja vēl smagākus, trūka lopbarības. Pielikām visas pūles, lai par katru cenu tiktu pie ilggadīgo zālāju sēklām un 1956. gada pavasarī varētu apsēt lielākas platības ar āboliņiem. Jāsaka, ka arī kaut ne visā pilnībā mūsu nodomi izdevās un varējām apsēt vairāk par 800 ha no jauna ilggadīgos zālājus.

1956. gadā kukuruzu no 250 ha tirsējā iesējām tikai 20 ha, bet pārējās plānā paredzētās platības apsējām maisījumā ar zirņiem, saulespuķēm un auzām. Labi mēslotās zemēs sējām kukuruzu tirsējā, mazāk mēslotās — maisījumā.

Rudenī noskaidrojās, ka

Kad pagājušajā gadā būvēja patērētāju biedrību savienības noliktavu, atklājās, ka būvdarbus vadīja aferisti. Tagad tie atbilstoši saviem „nopenliem” notiesāti. Šiem bijušajiem „saimniekiem” joprojām simpatisē vairāki strādnieki un nespēj saprast, kādēļ šodien nevar rīkoties tāpat kā Oša un Jērica vadībā.

... Novembra mēneša sākums. Patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs b. Gulbinskis apstaigā universālveikala būvlaukumu, aprunājas ar strādniekiem. Bet, kas tad tas? Pasmā, kur strādā amatnieki bb. Stalidzans, Segliņš, Polikovs un Berkerts visi atlaidušies uz talažām, mierīgi guļ un gudri spriež.

— Nu, puīši, kas tad tā, saraujiet. Daudz darba vēl priekšā.

— Kas mulķi, lai plēšas. Vairāk par „apaļo” tik un tā nebūs.

Apmēram šāda saruna tajā

kukuruzā vislielāko ražu devusi parastā rindsēja — 213 cēt no ha vai 3834 barības vienības, saulespuķes — zirņi — kukuruza 350 cēt no ha, jeb 5950 barības vienības, vīķauzas — zirņi — 610 cēt no ha, jeb 9760 barības vienības. Bet šīnī gadā, novācot ilggadīgo zālāju ražu, kuri iepriekšējā gadā tika sēti reizē ar vīķauzām un neskatoties uz to, ka vīķauzas bija sakritušas un stipri pārlājus izgulējušas, ievāca no zālājs pļāvuma 40 cēt siena, bet no atāliem — 120 cēt zaļo masu no ha, jeb 9200 barības vienības.

No šiem skaitļiem redzams, ka visizdevīgāk audzēt ilggadīgos zālājus, kuriem pēc apsēšanas nav vajadzīgs gandrīz nekāds darba spēka pārtērē, izņemot sējumu kopšanu un ražas novākšanu, pēc tam vīķauzas — zirņu mists, tad saulespuķu — zirņu — kukuruzas maisījums.

No iepriekšējā gada pieredzes arī galvenokārt vadījāmies šā gada pavasarī. No 400 ha sējumu platības, kas bija paredzēts skābbarības sējumiem, 301 ha apsējām ar auzu — zirņu mistu, piejaucot nedaudz saulespuķu sēklu. 95 ha apsējām kukuruzas — saulespuķu — zirņu maisījumā, bet tikai 4 ha iesējām kukuruzu tirsējā platīdās. Arī šogad pie ražas novākšanas apstiprinājās iepriekšējā gadā gūtie novērojumi. No 900 ha āboliņa platībām šogad ievācām caurmērā 15 cēt siena no ha. Jāatzīmē, ka tā gan nav nekāda augstā raža, bet ņemot vērā līdz šim vēl nepietiekamo mēslējumu un salīdzinot ar iepriekšējo gadu ražām, tomēr ir panākts zināms kāpinājums un katrai slaucamai govij ziemas periodā būs iespējams izbarot 10—12 cēt siena.

Ja 1956. gada ziemā slaucamajām govīm varējām dienā izbarot tikai 10 — 15 kg skābbarības un 3 — 4 kg siena, tad šogad ir iespējams katrai govij izbarot no 20 — 30 kg skābbarības un no 4—6 kg siena dienā, skatoties pēc govju ražības, tadēļ droši varam cerēt, ka arī pie-

na izslaukumi būs daudz lielāki nekā iepriekšējā gadā.

Lai nodrošinātu vasaras periodā lopiem labas ganības, tām paredzēti 502 hektāri kultivēto zālāju. Jāsaka gan, ka kultivētās ganības vēl šodien nevar uzskatīt kā pirmklasīgas, jo tās iekārtotas uz 1955./56. gada zālāju laukiem ar ne visai pilnīgu zālāju maisījumu. Tā sastāvā ietilpst tikai sarkanais āboliņš, pļavu auzene, ganību raizāle un timotiņš, bet trūkst bastardiņš, baltais āboliņš un pļavu skarene, kas uzskatāmas kā labākas apakšzāles. Bet pats lielākais trūkums ir nepietiekamie kūtsmēsli krājumi, kas ir vislabākais un iedarbīgākais līdzeklis kultivēto ganību izveidošanā. Jāsaka, ka arī šīnī ziņā, lai celtu ne tik vien kultivēto ganību, bet visu laukaugu ražību, 1957. gadā sagatavojām vairāk nekā 17.000 kbm pakaišu kūdras. Šīnī ziemā mūsu kūtsmēsli krājumi pavairošies 5—6 kārtīgi, kas laukos liks vilņot kupliem ilggadīgo zālāju laukiem un labības dīķiem.

Lai 1958. gadā liktu drošus pamatus lopkopībā un samazinātu viengadīgo zālāju sējumu platības, kas stipri sadārdzina lopkopības produkciju, pašreiz steidzam ilggadīgo zālāju sēklinieku kulsānu, kas šogad bija audzēti 200 ha platībā.

Droši varam teikt, ka nākamajā gadā ilggadīgo zālāju un jaunu kultivēto ganību platības pavairosim ievērojamos apmēros.

Un tālākie mūsu nodomi ir ražot 5 — 6 kārtīgi vairāk kūdras pakaišu, priekšzīmīgi kopt melnās papuves ziemāju sējai, apsēt ar ziemājiem 30 — 40 proc. no aramzemes, bet ilggadīgos zālājus kopā ar kultivētām ganībām ierīkot 50 — 60 proc. no visas zemes kopplatības, tad, liekas būsīm atraduši ceļstraujai lopkopības produktivitātes un lauku auglības palielināšanai.

K. Bērtulis,
padomju saimniecības „Vārme”
galvenais agronoms

Par godu Latvijas KP XV kongresam

Alūksnes rajona kolchozu lopkopji pirms termiņa izpildījuši gada plānu piena ieguvē. Sevišķi augstu lomu produktivitāti panākuši „Pēdēdzes”, „Igrīves”, „Uzvaras”, „Oktobra” un citu lauksaimniecības arteļu lopkopji.

Tagad kolchoznieki izveidusi plašu sacensību par godu Latvijas Komunistiskās partijas XV kongresam. Slaucejas cīnās par to, lai decembrī no katras govs iegātu ne mazāk kā 200 kilogramu piena.

Radiouztvērējs «Festivals»

A. Popova vārdā nosauktās radiatorpārnīcas kolektīvs izgatavojis jaunu divpadsmitlāpņu augstākās klases radiouztvērēju „Festivals” izmēģinājuma seri-ju. Jaunajā uztvērēja izmantotas jauna tipa mazgabarīta ra-

diolampas un pusvadītāji. Uztvērējam ir septiņi viļņu diapazoni un divi regulējumi.

Ar nākošo gadu rūpnīca sāks seriāli ražot jaunos radio- uztvērējus.

Pie mākslīgā karakula meistariem

Rīgas pilsētas izpildkomitejas daudznozaru kombināto gumijas un karakula izstrādājumu ceha kolektīvs, ievērojami pārsniedzams 11 mēnešu uzdevumu, izgatavojis vairāk nekā 10 tūkstoš mākslīgā karakula apakļu, 3 tūkstošus viriešu zie-

mas cepuru un gandrīz tikpat daudz sieviešu cepuru.

Stājoties darba sardzē par godu Latvijas Komunistiskās partijas XV kongresam, ceha strādnieki apņēmies līdz gada beigām ražot virsplāna produkciju 150 tūkstošu rubļu apmērā.

Skolotāju diena

Kārsavā notika tradicionālā skolotāju diena. Te sabrauca ap 200 skolotāju no visām rajona skolām. Viņi noklausījās filoloģijas zinātnieka kandidāta b. Būndā lekciju „Padomju cilvēka morālā seja”.

Labākajiem skolotājiem pasniedza Kārsavas rajona izpildkomitejas un izglītības darbinieku arodbiedrības goda rakstus.

Rūpnīcā — skaitļojamo mašīnu stacija

Rīgas elektromašīnu rūpnīcā iekārtota skaitļojamo mašīnu stacija. Tajā ir ap 20 jaunāko tipu skaitļojamo mašīnu, kas palīdz veikt grāmatvedības ope-

racijas. Darbs norit ātri un precīzi.

Skaitļojamo mašīnu stacija aizstāj desmitiem kvalificētu rēķinvežu.

Uzskatāmās agitācijas vērtējums

Auces rajonā notika to uzskatāmās agitācijas līdzekļu vērtējums, kas izmantoti ciema padomēs, klubos, tautas namos, bibliotēkās un kolchozu valdēs. Pirmā premija un Goda raksts piešķirts Iles ciema padomei. Ar Goda rakstiem apbalvota

ari liela aktīvistu grupa. To skaitā — Iles tautas nama vadītāja b. Juberte, bibliotekare b. Šnore, kolchoza „Padomju Latvija” kultūras organizators b. Niedrītis un citi.

(LTA)

Slaistiem nav vietas celtnieku saimē

reizē notika starp b. Gulbinski un Stalidzanu.

Kad priekšsēdētājs aizgāja, vīri kļuva arvien dedzīgāki.

— Redz, Pēter, cik tagad grūti laiki mums pienākuši. „Halturēt” neiespējams, ar vārdu sakot, nav vairs tā dzīvīte, kā toreiz, kad Kažus bija brigadieris. Toreiz bez ballēm ņēmu krāsas, nācu darbā, kad patikās, reiz pat 30 ruļļu papes pārsviedu pār žogu. Ja brigadieris kādreiz jautāja, kur biju, iedevu arī šim priekš pusstopa un... viss kārtībā, — par pagātni jūsmoja Segliņš.

— Domā, ka man bija slikti, — aizgājušos laikus atcerējās Polikovs.

— Man par laimi bija tas zirgelis. To es „forši” būvlaukumā izgāju un... domā, ka esmu mulķis, uz mājām vis tukšā nebraucu. Šad tad

ļemtu ratos pa dēlim, pat grants nebija jāved no citurienes. Jērica sieva bija par sargu un viņai ļoti garšoja krējums, olas un dzeltens sviests. Bet es vēl piedāvāmu Goda rakstu saņemu.

— Es jau to sen teicu, nav šeit kārtības, — sūrojis Stalidzans. — Toreiz mēs nedēļā dzērām trīs dienas, pārējās šā tā aizvadījām un tūkstoti trīs četras simtus mēnesi saņemām. Kur tad vēl „halturas” — cements, ķieģeļi, ko kopīgi „uzstām gaisā”.

Mans priekšlikums — no šādiem priekšniekiem jāteik vaļā. Neesmu ar pliku roku ņemams. Tikai toreiz Remontu un celtniecības kantorī ar gipsa „speršanu” izgāja tā pašķidri un mani no turienes izmeta. Tu, Segliņ, to sapratīsi — tev pašam MTS ar šiferu iznāca padumji, kā saka,

neprati nozagt. Nekas, tagad būsīm gudrāki. Tu, Segliņ, ej uz prokuratoru un rajona izpildkomiteju, es rakstīšu „Cīpas” redakcijai un partijas komitejai un pamatīgi nomelnosim visus tagadējos vadītājus. Zaldāts tāds intelligen-tāks — beidzis vidusskolu, tas sūdzības literāri apstrādās.

— Segliņ, bet ar to mūri pretī autoostai izgāzi podu, uz mūrēji šķībi. Vai atceries, Stalidzan, ka puskubikmetra stabiņu mūrēji četras dienas. Man tā kā drusku raustās ar jums, — zaldāts, istā vārdā Berkerts, šaubījās.

Beidzot Stalidzans bargi noteica:

— Tātad tu, mulķi, neesi ar mums?...

Par to, vai vārdu pa vārdam notikusi šāda saruna — nestrīdēsimies. Tomēr fakts paliek fakts — no 35 univer-

salvekala celtniekiem 8 izrādās „gudrie” un diendienā, kā saka, stiepji gumiju, pelna uz godīgo rēķina.

Pavisam nesen Stalidzans, Polikovs un brāļi Segliņi veselā mēnesī apmetā 219 m³ lielu platību. Par katru m³ maksā 2,6 rubļi, tādēļ visi viņi mēnesī kopā nopelnīja tikai nepilnus 600 rubļus. Tā kā celtnieki strādā kompleksā brigādē, šie slaisti kopā saņēma vairāk nekā 3000 rubļu. Tātad godīgi strādājošos apkāpa par vairāk nekā 2000 rubļiem!

Tas lieku reizi pierāda, ka kompleksā brigādē var strādāt tikai godīgi celtnieki, tādi, kuri dārgo laiku nepavada dažādos spriedelējumos, centīgo strādnieku nozākāšanā. Vai būvdarbu vadītājs b. Dreiks nesaprot, ka slaistiem un aferistiem nav vietas celtnieku saimē?

M. Asmenis

Tā ORGANIZĒ DARBU Kuldīgas MRS REDKOLEGIJA

Agrāk Kuldīgas MRS bija tā: redkoleģija gan skaitījās, bet rakstus sienas avīzei nācās uzrakstīt vai nu partijai pirmorganizācijas sekretāram vienam pašam, vai kādam no aktīvākajiem redkoleģijas locekļiem. Strādnieki, kalpotāji, inženier tehniskie darbinieki avīzei nerakstīja. Tas, protams, ietekmēja rakstu kvalitāti, avīzes saturs bija vienpusīgs, tā neiznāca regulāri.

Šodā MRS redkoleģijas darbs ievērojami uzlabojies. Redkoleģijā ir 5 cilvēki. Redkoleģija savu darbu organizē tā: mēneša sākumā notiek redkoleģijas sanāksme, kurā piedalās arī partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Šulmeisters. Kopīgi vienojas kādus jautājumus vajadzētu apgalstot nākamajā sienas avīzes numurā, kas pašreiz ir svarīgākais un aktuālākais. Pēc tam redkoleģijas locekļiem dod uzdevumus, tas ir — norāda, par kādu tematu katrs no tiem organizēs rakstu. Piemēram, Oktobra svētku numurā ievad rakstu apņēms uzrakstīt b. Šulmeisters. Redkoleģijas locekļi Guntai Grīnfeldai vajadzēja organizēt rakstu par vecajiem mežsargiem — darba pirmindniekiem. Viņa šo rakstu noorganizēja no inženieres b. Andersones. Redaktors b. Gerkens organizēja rakstu no mehāniskās darbnīcas vadītāja b. Serdjukova par labākajiem MRS ļaudīm. Tādā veidā organizēja arī pārējos rakstus. Un svētku avīze bija interesanta, saturīga.

Organizēt rakstus no darba darītājiem, labākajiem cilvēkiem, speciālistiem — to MRS sienas avīzes redkoleģija uzskata par galveno savu darbību. Arī pēdējā sienas avīzes numurā, kas izdots uz Konstitūcijas dienu, raksta gan galvenais mežzinis b. Gavrilovs, gan mehāniskās darbnīcas vadītājs b. Serdjukovs, gan citi. Un arī šī avīze ir interesanta. Piemēram, b. Gavrilovs rakstā „Par produkcijas pašizmaksu” izvirza svarīgas problēmas. Viņš parāda, kādus lielus līdzekļus pārtērē Kuldīgas MRS un citas republikas mežrūpniecības saimniecības tādēļ, ka kārtībā nav celiņu, pa kuriem izved kokmateriālus. Autors ierosina panākt, lai atvērt līdzekļus šo ceļu labošanai. Rakstā „Par godu LKP 15. kongresam” izla-

sām, ka MRS kolektīvs jau 28. novembrī izpildījis gada uzdevumu kokmateriālu izvešanā. Ļoti daudz kokmateriālu izvedaši soferi bb. Rūdofis, Gorenikovs, Kuzņecovs, Freimanis un citi, kā arī traktoristi bb. Leja, Ž. un F. Oši. Par godu kongresam pieņemtas jaunas saistības — līdz gada beigām izvest virs plāna 8000 kbm kokmateriālu.

Avīzē netrūkst arī kritikas, humora. Piemēram, no kāda žurnāla izgriezta karikatūra „Sveiks Amerikā”. Sveiks piedāvā amerikāņiem gandrīz mikroskopisku šuniel un saka, ka izaudzējis to priekš Amerikas „Sputnika”. Ievietota arī cita karikatūra. Tekstā lasāms, ka traktorists Dārznieks un soferis Lancmanis dažkārt brauc ļoti neuzmanīgi un gadās — iebruc pat logā vai citur.

Redkoleģijas darbā ir arī trūkumi. Redkoleģijai noteikti jāpādomā par avīzes glītāku noformējumu. Nav redzams, kā izdevums ir avīze „Sveikains cēlms”, nav arī numura, datuma. Tāpat būtu laiks atjaunot avīzes pamatni, kas stipri apbružāta, nolietojusies. Konkrēti varētu būt ievadraksti. Ja ievietotu arī rakstus par dažādiem sadzīves, kultūras un citiem jautājumiem, avīze būtu vispusīgāka un vēl interesantāka.

Taču pats galvenais trūkums ir tas, ka neredz nodaļas „Pa materiālu pēdām”. Kā pastāsta b. Šulmeisters, te daudz „grēkojusi” administrācija, kas ne vienmēr reaģē uz kritiku avīzē un panāk trūkumu novēršanu. Taču šis jautājums jau apspriests partijas sapulcē un cerams, ka turpmāk būs labāk arī šajā ziņā. Tad arī avīzē vairāk rakstīs strādnieki, kuri pašreiz vēl sūdzības un ierosinājumus iesniedz gan administrācijai, partijai vai arodbiedrības organizācijām, bet avīzei neraksta.

Partijas organizācija redkoleģijas darbu ievadījusi pareizā gultnē. Atliek to vēl uzlabot, novērst minētos trūkumus, tad Kuldīgas MRS sienas avīzei ir visas iespējas kļūt par ietekmīgu darbaļaužu audzināšanas un mobilizēšanas līdzekli.

V. Kļava

Pateicība

Izsaku pateicību ATK-7 un pārējiem kolektīviem, kas piedalījās manas traģiskā nāvē

mirušās māsas Annas Baķītes apbedīšanā.

Māsa

K A R A L Š E I N I N S NOSLĒPUMS STĀSTS

(3. turpinājums)

— Sūtņa kungs aizstāv mierīgas attiecības ar Padomju Savienību, — turpināja Veicels, — un tas viņu iemidzina. Sūtņa kungs pārliecina fireru, ka Maskava nedomā uzbrukt Vācijai, ka tā negatavojas karam, bet es esmu pārliecināts par pretējo.

— Un jums taisnība, pulkvedi, — ieteicās Himlers, — arī es esmu par to pārliecināts.

— Teikšu vairāk, SS reichsfirera kungs, — vēl drošāk turpināja Veicels, priecādamies par tik jauku Himlera atzinumu, — sirdi es zaudēju fon Šullenburga kungam politisko uzticību.

— Tik tiesām? — ierunājās Himlers tādā tonī, ka kļuva skaidrs, ka viņš uztver tādu galejību.

— Par nožēlošanu, jā — sērīgi teica fon Veicels, — man nav tiesības to slēpt. Mūsu domstarpības ar sūtņa kungu sevišķi ievērojamas ir Padomju Savienības aizsardzības spēju novērtēšanā. Mūsu cienījamais fon Šullenburgs ļoti maz ko sajēdz kara jautājumos

un viņa apstiprinājums, ka Padomju Armija — reāls, labi organizēts un teicami sagatavots spēks, ir maldīgs un kaitīgs.

— Kaitīgs? — tādā pašā tonī kā pirms tam jautāja Himlers, pavissam labsirdīgi raugoties uz Veiceli.

— Jā, kaitīgs! — stingrā karavīra balsī, kas pārliecināts par savu taisnību, atbildēja Veicels. — Kaitīgs tādēļ, ka objektīvi tā ir dezinformācija, bet pēdējā šādos gadījumos līdzinās Vācijas nodevībai! — māksloti sirsnīgi nobēdza Veicels savu ziņojumu.

Jau vēl vakarā, atpūzdami savā villā Neidorfā, kas atradās netālu no Berlīnes, pulkvedis fon Veicels atcerējās šīs sarunas detaļas un secināja, ka viņš ir ziņojis tieši tādā noskaņojumā, kā Himleram vajadzējis. Par to liecināja netikai tas, ka Himlers viņu labprāt uzklauzīja un labsirdīgi smaidīja, bet sarunas beigās pateica dažas frāzes, kuru galvenā doma bija tā, ka firers karu ar

Aiz robežām

Rietumvācijā atlaiz strādniekus

Pēc ziņām no Rietumvācijas, Bavārijas uzņēmumos pieaug strādnieku atlaišana no darba. Bez darba palikuši simtiem celtnieciņas, būvmateriālu rūpniecības un citu nozaru strādnieki.

Daudz strādnieku atlaisti no darba Knečgavas ūdenskrātuves būvē Banbergas rajonā. Hofas rajonā atlaisti 300 būvmateriālu rūpniecības strādnieki. Dažu rūpniecības nozaru pārstāvi atzīmē, ka galvenais strādnieku atlaišanas iemesls ir pasūtījumu trūkums.

Zemes trīce Iranā

13. decembrī Iranā notikusi zemestrīce, kas aptvēra 4500 kvadrātkilometrus šīs zemes ziemeļrietumu rajonu. 10 ciemati pilnīgi iznīcināti, 30 sādžas stipri cietušas.

Zemestrīces epicentrs atradies Karandžas ciemata rajonā. Šis ciemats pilnīgi noslaucīts no zemes virsas, pie kam drupās gājuši bojā apmēram 900 cilvēki.

14. decembrī pulksten 2.30 naktī Kermansachas rajonā manīti jauni apakšzemes grūdieni. Kanavārā un apkārtnē apdzīvotajās vietās izpostīts daudz māju.

Avīze „Post Teheran” ziņo, ka zemestrīces upuru skaits sasniedz 1500. Sarkana Lauvas un Saules biedrību rīcībā nodotas karaspēka daļas un lidmašīnas.

Ārzemēs izdod V. I. Ļeņina darbus

Buenosairesā iznācis izdevniecības „Cartago” apgādā V. I. Ļeņina Raksti 23. un 24. sējums.

Polijas izdevniecība „Grāmata un zināšanas” laidusi klajā poļu valodā V. I. Ļeņina Rakstu 33. sējumu.

Asinains terors Kubā

Kubas diktators Batista pastiprina teroru pret Kubas tautu. Kāds spāņu laikraksts, kas iznāk Ņujorkā spāņu valodā publicējis Portorikas garīdznieka Rikardo Riveras vēstuli. Rivera nesen atgriezies no Kubas un saka:

„Batistas valdība iznīcina Kubas jauniešus. Savām acīm redzēju daudzus noziegumus, ko pastāstīja Kubas militāristi. Šajā zemē valda terors un šausmas. Vecāki slēpj savus dēlus, lai tie netiktu noslepkavoti”.

Laikraksts ziņo, ka vairāk nekā 10 tūkstoš Kubas patriotu smok cietumos vai izraidīti no Kubas.

Padomju Savienību jau izlēmis, ka netic Padomju Armijas varenībai un uzskata to par „milzi uz māla kājām”.

Veicels ļoti labi zināja, ka firers necieš, ja viņa slēdzienam kāds iebilst, un ka jebkāds cits secinājums viņu noved līdz ārpriekam. Atklāti runājot, pulkvedis fon Veicels sirdi bija vienmēr prāvis ar fon Šullenburgu, kaut arī viņu neieredzēja. Veiceli kaitināja šā veida vācu diplomata uzvešanās: maniere runāt ar pārākuma apziņu, viņa aristokrātiskā izcelsšanās (Veicelim, kaut arī saucās par „fon”, uz to patiesībā nebija tiesību) un pat monoklis, ar kuru viņš, stāp citu, prata veikli apieties.

Lūk, kādēļ Veicelim gribējās atbēties šim uzpūtīgajam aristokratam, lai gan viņam daudzus jautājumus bija taisnība.

Pulkvedim Veicelim kā militārajam atāšajam izdevās novērot Kijevas kara apgabala manevrus. Kā nekā Veicelim bija augstākā kara izglītība un militāros jautājumus viņš saprata labi. Tas, ko viņš un arī citi militārie atāšaji, kuri, tāpat kā viņš bija uzglūti noskatīties manevrus, tur redzēja, nebūt neapstiprināja formulu par „milzi uz māla kājām”. Veicels redzēja teicamus mūsdienu tankus, stipru aviāciju. Virsnieku sastāvs — tas uzreiz krita acīs — bija labi sagatavots un diezgan lielas ka-

Skuju milti kā mājlopu papildus barība

Mājlopu barība nav pilnvērtīga, ja tā nesatur lopiem nepieciešamos vitaminus un mikroelementus. Šīm vielām trūkstot, organismā iestājas nepareiza vielu maiņa, lopi novājē, produktivitāte zūd.

Liela nozīme ir A vitamīnam, jeb viņa provitamīnam karotinam, B grupas vitamīniem un C, D, E vitamīniem. Ziemas periodā nepieciešams mājlopus piebarot ar vitamīniem bagātu barību, kas satur vajadzīgos mikroelementus. To var panākt ar sienu miltiem, kas pagatavoti no svaigā āboliņa, lucernas, labas zāles, vai seradellas, kā arī dodot barības raugu. Ja šādu miltu vai rauga nav, var lietot egļu skuju miltus. Jāpiebilst, ka visus vajadzīgos vitaminus un minerālvielas satur tikai ātri izkaltēta augu un skuju zaļā masa. Kaltējot augu zaļo masu saulē un vēl jā uz zemes, kas parasti saulainā laikā ilgst 2—3 dienas, lietainā 5—10 dienas, zūd caurmērā 70—100 proc. visu vitamīnu, turpretim mākslīgi izkaltējot augu zaļo masu dažū sekunžu laikā, tajā saglabājas visas masā esošās barības vielas, sevišķi vitamīni.

Ar vitamīniem bagāti ir tauriņziedu augi un egļu skuja. Pēc Vissavienības lopkopības pētniecības institūta datiem 1 kg egļu skuja satur līdz 22 mg karotīna, 35 mg vitamīna E, samērā lielos vaļumos vitamīnu B, K, provitamīnu D un vairāk par citiem augiem mikroelementus — kobaltu, manganu, varu, cinku u. c.

Pēc Latvijas PSR zoohigienas un zootehnikas institūta pētījumiem pierādījās, ka nelīdās skuju miltu piedevas mājlopiem uzlabo to veselību

un produktivitāti. Piemēram, izbarojot cāļiem barību ar 3 proc. skuju miltu piedevu, to dzīvsvars pieaudzis par 20—30 proc. vairāk nekā tiem, kas baroti ar parasto barību. Izbarojot dienā cūkām ik uz katriem 100 kg dzīvsvara 100—150 g skuju miltus, dzīvsvara pieaugums bija par 5—10 proc. lielāks nekā tām cūkām, kas šos miltus nav saņēmušas. Visos gadījumos novērots, ka dzīvnieki, kas saņēmuši skuju miltus, bijuši ar daudz labāku veselību un nav slimājuši. Bez tam novērots, ka mājlopiem, kas saņēmuši skuju miltus, novērsta ālavība.

Ja govīs pārtiek no sliktas siena vai salmiem, tās vēlams piebarot ar skuju miltiem, dodot dienā katrai govijai no 200—400 g skuju miltu. Salīdzinot ar svaigām skujām, skuju miltiem ir tā priekšrocība, ka tie satur ļoti maz ēterisko eļļu. Zaļās skuja bez tam grūti atgremošanas, tās nesasaldinātā veidā bieži saduras kuņģī, to aizsprosto un izsauc smagus vielu maiņas traucējumus.

Skuju miltu sastāvs šāds:

- a) olbaltumvielas — 10 proc.;
- b) bezslāpekļa ekstraktvielas (cukuri, ciete u. c.) — 51,2 proc.;
- c) kokšķiedra — 20,8 proc.;
- d) taukvielas — 6,8 proc.;
- e) minerālvielas — 4,6 proc.;
- f) mitrums — 6,6 proc.

Skuju milti nav domāti kā lopu spēkbarība, bet kā piedeva lopbarībai, kas lietojama galvenokārt ziemas periodā. Skuju milti labi sajaucas ar barības vielām un ūdeni ātri uzbriest.

Skuju miltus ražo Kuldīgas mežrūpniecība. Viena kg cena — Rbl. 1,20.

M. Andersons

ju lidmašīnu izvieda vairāku tūkstošu karavīru desantu un visi parastie pēc nokrišanas ātrāk nekā minūtē sagatavojās kaujai, pulkvedim Veicelim kļuva neērīti.

Bet ko darīt, ja pasaulē tik mulīgi iekārtots dažreiz izdevīgāk izlikties, ka neredz un nesaprot to, kas īstenībā ļoti labi redzams un saprotams. Veicels nebija tik naivs, lai nosūtītu uz Berlīni patiesu ziņojumu par manevriem. (Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Talsu stērķeles — sīrupa rūpnīca Talsos, Vilkpēna ielā № 12, līdz 1957. g. 25. decembrim ieskaitot, pieņem no kolchoziem, uzņēmumiem, organizācijām, kā arī no ledzīvotājiem kartupeļus pārstrādāšanai stērķelē.

Maksa par pārstrādāšanu tiek ņemta naturā — 30 proc. no izražotās stērķeles daudzuma un naudā 53 kap. par 1 kg izražotās stērķeles, kā arī bezpreču nodoklis 10 proc. no maksas naudā.

Kartupeļus var nodot katru dienu (arī svētdienās) no plkst. 9—18, vienlaicīgi noslēdzot attiecīgu līgumu, kā arī saņemt pienākošos stērķēli. Rūpnīcas administrācija